

Subiecta sit ei tanquam infirmior, ut regnetur.

Caput V I.

FILIUS obedit parentibus vestris in Domino. Parat illos disciplina, qua illos à parentibus secundum Deum precepit eruditiri.

Hoc enim justum est. Ut mutuam invicem dilectionem exhibeatis.

Honora patrem tuum, & matrem tuam. Jubet honorare parentes, sed bonos. Carterum contra Deum viventes, ipse etiam Moyses prohibuit agnosci.

Quod est mandatum primum. In secunda tabula primum, quae ad humanitatem pertinentia praecpta sex numero continet. Prima enim tabula proprii officia exigebat.

In promissione, ut bene sit tibi, & sis longius super terram. Non in hac terra, in qua impii nonnunquam, & in parentes scelesti, senescunt: sed super terram illam quam Dominus mitibus promittit, in qua iusti habitabunt, & cuius bona viros esse credunt.

Et vos patres nolite ad iracundiam provocare filios vestros, sed educate illos in disciplina & correptione Domini. Sive in moderatione. Et non irrationaliter verberando: sive ne eos ad secularia studia provocantes, iracundiam discere facias: sed divina legis eos instituite disciplinis: talibus ergo parentibus praecipi obedi.

Servi obedient dominis carnalibus. Non enim venit Christus conditiones mutare. Nam servitum non natura dedit, sed captivitas fecit: neque ex maledicto Cham, ut quidam putant, cum ex re reges legamus esse generatos. Maledictum illud in filio Cham implerum est, qui Israel fuit subjugati. Providet sanè hic Apostolus ne doctrina Dei in aliquo blasphemetur, si credentes servi suis dominis inutiles fiant. Et qui forte permisur erat, alios servos fieri Christianos, de ipsis jam factis incipiat penerire. Si vero viderit eos in melius proficisci, & ex infidelibus fideles effectos, non solum alios optabit credere, famulos suos: sed etiam ipse fortasse salvabitur.

Cum timore, & tremore, in simplicitate cordis vestri. Cum omni obedientia & festinatione humilitatis: priori superbia & similitudine deposita.

Sicut Christo. Hoc in Christo sit, quicquid ejus contemplationis hominibus exhibetur.

Non ad oculum servientes, quasi hominibus placentes. Non timentes dominos tantum, quasi ipsis, non Deo placere volentes.

Sed ut servi Christi, facientes voluntatem Dei ex animo. In his quae Dei non sunt contraria voluntati. In multis enim concordat cum lege naturali animus dominorum: quia servos & fideles, & sobrios, & castos, & humiles habere desiderant.

Cum bona voluntate servientes, sicut Domino, & non hominibus. Non cum murmurazione, ne apud homines gratia, apud Deum mercede privemini.

Scientes quoniam unusquisque quodcumque fecerit bonum, hoc recipiet a Domino, sive servus, sive liber. Quicquid propter Dominum feceris, habebis ab ipso mercedem, nec te desperare faciat servitus.

Et vos Domini eadem facite illis. Ne si fugerint, tua malitia incipias depudare, non legi. Hoc etiam paganus fecisset, si alter tractaret praeceptum: & tu audire de illo non vis quod iustum est?

Remittentes minas: scientes quia & illorum & vestrum Dominus est in celis: & personarum acceptio non est apud Deum. Minimini, propter disciplinam: sed remittite, propter misericordiam: & ut vobis à vestro Domino remittatur, apud quem utique unum estis: ut haereditas quæ promissa est, una sit in vobis.

De cetero, fratres. Generaliter Epistolam exhortatione concludit.

Confortamini in Domino, & in potentia virtutis ejus. Exemplo Domini & virtute.

In iuste vos armaturam Dei, ut possitis stare adversus infidias diaboli. Contra spirituales hostes spiritualia arma sumenda sunt: ut à diffimilitudine naturæ diaboli armorum fortitudine protegatur.

Quoniam non est nobis colluctatio adversus carnem & sanguinem. Caro & sanguis, homo dicitur.

Sed adversus principes & potestates. Qui sibi principatum in hujus mundi homines usurparunt: & qui ignorantes animas per peccata seducunt.

Adversus mundi rectores tenebrarum harum. Contra demonum potestatem, qui sibi in homines mundi hujus potestatem capientes, ignorantiae erroribus presumunt, qui tenebris comparantur, sicut ipse ait: Fuitis enim aliquando tenebrae, nunc autem lux in Domino.

Contra spiritualem nequitatem in caelestibus. Sunt autem spirituales bonites in caelestibus, in aere, ubi volucres celi appetantur.

Propterea accipite armaturam Dei. Quia tales habent initios.

Ut possitis resistere in die malo. Non sibi malus est dies, sed nobis, quando impugnamur à malo.

Et in omnibus perfecti stare. Non in aliquantis perfectum vult hominem. Sed & hoc notandum, quod omnes ad perfectionem hortatur.

State ergo succincti lumbos vestros. Perfectè state, lumbis mentis succincti, hoc est, in omni prælio præparati, & ab omnibus curis saeculi expediti.

In veritate. Non hypocriti: nemo enim coronatur, nisi qui legitimè certaverit.

Et induit lorica justitie. Sicut lorica multis circulis vel armillis intextur: ita & justitia diversis virtutum connectitur speciebus. Monet autem non solum peccatoris conscientiam, sed & ventris continentiam: necnon & ad fœmorum usque pertingit libidinem coercendam.

Et calcia pedes in preparatione Evangelii pacis. Cum fiducia incidentes intrepidi prædicare.

In omnibus sumentes scutum fidei, in quo possitis omnia relata neguissimi ignea extingue. In omnibus certaminibus fide mutiamur. Quia scutum, ipsorum quoque armorum defensio est: & sine hoc omnis armatus inermis est: ita & virutes sine fide salvare non possunt. Nam scutum omnia inuenta repellit & recurret: ita & fides omnes diaboli perstitiones extinguit, quamvis quasi lumen rationis habere videantur.

Et galeam salutis assumite. Quia omnes capitis sensus à pravis officiis protegat & abscondat.

Et gladium spiritus quod est verbum Dei. Nemo milium audet ad bellum sine gladio profici: se enim utcumque tueri potest, sed hostem non valet occidere. Nonnunquam etiam ab audaci inimico perimitur, & armis omnibus expoliatur: ita fine Dei verbo, justitia omnis intuta est.

Per omnem orationem & obsecrationem. Semper hunc gloriam postulare.

Orantes omni tempore in spiritu. Non impediatis orare semper, & pro rebus spiritualibus deprecari.

Et in ipso vigilantes in omni insania & obsecratione. Nil enim prodet dormienti more latere corpore, & animo prægravari: dum in hac vanitate, nec ab homine possit aliud impetrari.

Pro omnibus sanctis. Sancti estote, ut possitis orare pro sanctis.

Et pro me, ut detur mihi sermo in apertione oris mei cum fiducia notum facere mysterium Evangelii. Ut abundanter & sine metu exponam persecutions vel odia Iudeorum, muniti in Christi populi ratione.

Pro quo legatione fungor in catena ista, ita ut in ipso audiatur prout oportet me loqui. Omnis enim verbi legator, talia necesse est ut sustineat, sed verbum Dei non potest alligari: tunc enim major fiducia erit, si rationabiliter dicatur, & si abundantur exprimant ratione.

Ut autem & vos sciatis que circa me sunt, quid agam, omnia vobis nota facit Tychicus charissimus frater, & fidelis minister in Domino, quem misi ad vos in hoc ipsum, ut cognoscatis que circa nos sunt, & confortetur corda vestra. Sollicitus agit, non solum ut proficiant, sed & ne in tribulationibus deficit, vel ne in aliquo contristentur.

Pax fratibus & charitas cum fide à Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. Pax, & charitas, & fides, perfectum faciunt Christianum. Tamen sine fide infrastructa est charitas, sicut fides sine charitate vel pace. Charitas major est pace. Potest enim odio non haberi quis, non tamen & amari.

Gratia cum omnibus qui diligunt Dominum nostrum Iesum Christum in incorruptionem. Amen. In quorum corde, adulterino more per sæcularia christi dilectio non violatur.

Explicit Commentarium in Epistolam ad Ephesios.

COMMENTARII IN EPISTOLAM AD PHILIPPENSES

Caput I.

In gloriam & laudem Dei. Ut gloriatur Deus in actibus vestris.

Scire autem volo vos fratres: quia qua circa me sunt. Hic consolatur eos de sua tribulatione: quia audierant eum vincatum in urbe Roma custodiari.

Magis ad profectum venerantur Evangelium, ita ut vincula mea manifesta fierent in Christo, in omni prætorio, & in carceris omnibus. Non solum non obsunt, sed etiam profuerunt, dum manifestat me non pro aliquo crimine, sed pro Christo omnia sustinere.

Ut plures è fratribus in Domino confidentes. Plures mea tribulatione constantes effecti sunt, quā doctrina.

Et vinculis meis abundantius auderent sine timore verbum Dei loqui. Vinculorum meorum exemplo sunt incitati, dum me viderunt pro Christo libertissimè sustinere.

Quidam quidem & proper invidiam & contentionem. Dum mihi apud credentes gloriam auferre se putant, ne solus mihi vendicare videat scientiam prædicandi.

Quidam autem & proper bonam voluntatem Christum predicanter. Alii etiam alios salvare volentes, fideliter Christum annunciant.

Quidam ex charitate. Quidam vero ex mea charitate adjuvant me, Evangelium defensando.

Sicut quoniam in defensione Evangelii postus sum. Non humana dilectionis affectu, sed quia sciunt me à Domino ad defendendum Evangelium ordinatum.

Quidam autem ex contentione Christum annunciant non sincerè, existimantes pressuram se sacrificare vinculis meis. Alii doceant ad me gravandum, quasi plures discipulos facient, & doctrina mea, totum orbem implere conantur: ut ex hoc saltē major mihi cumuletur injuria, vel pressura.

Quid enim? Dum omni modo, sive per occasionem. Odii, vel invidiae.

Sive per veritatem. Simplicis vel puræ prædicationis.

Christus annuncietur: & in hoc gaudeo, sed & gaudebo. Non mihi cura est quod prædiciant mente, dummodo (quod cupio) Christi nomen omnibus innotescat, & à multis credatur. Quapropter & modo gaudeo, & in futuro gaudebo.

Scio enim quia hoc mihi proveniet ad salutem, per vestram orationem. Quod mihi nocere putant, in salutem proveniet: quia non solum per verbum & passionem meam: sed etiam per odiū Christi Ecclesia augmentatur.

Et submissionem spiritus Iesu Christi. Quia ad meam per omnia salutem gubernavi.

Secundum expectationem & spem meam. Quia de omnibus his expecto & spero mercede.

Quia in nulla confundar. Neque in vita, neque in morte, neque in contumelias, neque in opprobriis: denique in nullo Apostolus confundebatur. Nos in omnibus erubescimus: & in quo vituperamur, ultra non facimus, quamvis secundum Deum ceperimus: unde ostendimus nos laudibus, non Christo servire. Apostolus non confundebatur in catenis, nos confundimur in opprobriis.

Sed in omni fiducia, sicut semper: Nulla res me poterit detergere.

Et nunc magnificabitur Christus in corpore meo. Inimicis suis inflatur, quod ei nocere non valeant. Si enim eum occidant, martyrio coronabitur. Si servaverint ad Christum annunciandum, plurimum facient fructum.

Sive per vitam, sive per mortem. Et vita nostra & X x iij.